

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-583

Naslov:
Kolieselove kćeri

Vrijeme nastanka:
1920-1920 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
KOLIESELOVE KĆERI

Režija: Ernst Lubitsch
Glumci: Henni Porten, Harry Liedtke, Jannings

Krčma Kohlhiesel je najpoznatija i najposjećenija u čitavom selu. Krčmar Kohlhiesel imade dvije kćeri. Mladoj je ime Gretel, a starijoj Liesel. Gretel je lijepa i predražesna, a Liesel zdepasta i prema tome do skrajnosti nespretna. Gretel je gotovo svim momcima u selu zavrtjela mozgom, dok Liesel nije nitko ni pogledao. No uza sve to se Liesel imala udati prije lijepe Gretel, jer takav bijaše običaj u selu.

Dva pristala momka, Ksaver i Seppel, ozbiljni su prosci. U nedelju je ples kod Kohlhiesla. Na tom plesu nađoše se i naši nerazdruživi prijatelji. No Liesel je međutim svojim nezgodnim postupkom otjerala skorom sve goste iz krčme, koji dođoše, da se pozabave. Uslijed toga bijaše Kohlhieselu da očajava. No za čas evo ti predražesne Gretel, oko koje se počelo vidjeti staro i mlado. Ksaver se obrati na Seppla, te mu nišaneći na Gretel, reče: "Tko mi se samo dotakne Gretel, tome ću polomiti sve kosti!" Seppel je samo protrnuo, jer on je vrlo dobro znao, da sa Ksaverom kao poznatom ljudeškarom nije bilo za šaliti.

Ksaver pođe ravno do divne Gretel, da s njome zapleše. Poslije plesa povede obožavanu napolje, uhladnu zimsku večer. Bez okolišanja ju čas zatim zapita: "Hoćeš li draga poći za me?" Gretel mu se samo nasmiješi i pristane.

U nedelju poslije mise, pođe Ksaver ravno do Kohlenhisela, te zaprosi ruku obožavane Gretel. Lukavi krčmar mu na to odgovori: "Ej, nađi mi muža za Liesel i Gretel je tvoja!" Ali tko će uzeti Liesel, koja je više naličila bačvi ili zrakoplovu, to naravno nije nitko znao. Ksaver nije znao, što bi od tuge i očaja. On se povjeri Seppelu nadajući se, da će mu on dati dobar savjet. Seppel mu zbilja dade "dobar" savjet: "Oženi ti Liesel, ta za osam dana će te ona sama i onako baciti napolje! A kad se to jednom zbilo, tad ti ne će biti nimalo teško, da Gretel povedeš pred žrtvenik!" Ksaver zagriže u tu kiselu jabuku. No Liesel nije bila samo kisela jabuka, nego i tvrd orah. Ona nije odbila prosca, jer joj bijaše do toga, da ga kazni.

U jutro, nakon vjenčanja, inscenira Ksaver kolosalan skandal. Pobacao je iz sobe sve do divana, pred kojim bijaše Liesel. Nu to nije vidio nitko, osim lukavog Seppla, koji je gledao kroz prozor. Na to uze Liesel jecati i tuliti i suznim očima prizna Sepplu: "Što da učinim, da mu se svidim, jer bez njega nema mi pravoga života!" Seppel se ubrzo snađe i odgovori: "Uredi se jednom da budeš tako lijepa kao tvoja sestra i sve ćeš postići!" Liesel uistinu poslušala taj savjet. Kad Ksaver uđe u sobu i nađe je lijepo obučenu i načičkanu, cjelovom joj zapečati vjernost do groba. I tako eto nam dva sretna bračna para – Ksaver i Liesel – Seppl i Gretel.

-Union kino, 05.11.1922., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1511

Naslov:
Udovica iz Marsovije

Vrijeme nastanka:
1935-1935 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
U srijedu 16. i četvrtak 17.08.1939. (Metropol kino) repriza velebnog velefilma

UDOVICA IZ MARSOVIJE

Režija: Ernest Lubitsch. Glazba: Franz Lehár.
Glumci: Jeanette MacDonald, Maurice Chevalier

Doneli smo Vam već ranije reprize i to samo velikih filmova koji su zacijelo i zaslužili da ih se i više a ne samo dva puta vidi jer to kao odlični filmovi i zaslužuju. Kao na primjer: BIJELI JORGOVAN i ROSSE MARIE, ali Vam sada donošamo reprizu još većeg i snažnijeg filma Udovica iz Marsovije koji treba svatko da vidi, jer je stvarno jedno veliko djelo filmske umjetnosti, ali ne drame i kojekakvih društvenih zapletaja, nego velika opereta koju diže na visinu divno i ugodno pjevanje slavne i nenadmašive sopranistice Jeanette MacDonald koju ste čuli već mnogo puta samo u velikim i odličnim filmovima, koja ovdje nadmašuje sve.

-najava filma, vidi pod Andaluzijske noći, i pod sam naslov, zbirka prospekti do 1945.

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-755

Naslov:
Mali oglasnik

Vrijeme nastanka:
1940-1940 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
Corso kino, Bjelovar. U subotu 30.11.1940. prikazujemo briljantnu ljubavnu komediju

MALI OGLASNIK
(TRAŽIM LJUBAV – TRAŽIM SREĆU)

Režija: Ernst Lubitsch
Glumci: Margaret Sullavan, James Stewart

Smijate se s njima, plakate s njima, i zavoljet ćete ih.
Svaki muškarac koji se ikad dopisivao putem novina – svaka djevojka koja je ikad zakazala "slijepi sastanak" na temelju malog oglasnika, treba bezuvjetno pogledati taj film.
Najnoviji i najbolji šlager svjetskog majstora režije Ernsta Lubitscha – vedriji i duhovitiji od Ninočkie.

-vidi zbirka prospekti do 1945.

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1495

Naslov:
U sjeni piramida

Vrijeme nastanka:
1922-1922 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
Dne 4. decembra i narednih dana. Prvi put u Zagrebu!

U SJENI PIRAMIDA
(FARAONOVA ŽENA)

Veličanstvena drama u 6 činova od Norberta Falka i Hansa Kraly-a.

Režija: slavni Ernst Lubitsh

Lica: Amenes, egipatski kralj – Emil Jannings; Menon, njegov namjesnik – Paul Biensfeldt; Veliki svećenik – Friedrich Kuhne; Sothis, kraljev graditelj – Albert Bassermann; Ramfis, njegov sin – Harry Liedtke; Samlak, etiopski kralj – Paul Wegener; Makeda, njegova kći – Lyda Salmonova; Teonida, grčka robinja – Dagni Servaes

Egipatski kralj Amenes gradi golemu riznicu. Robovi muče muku i stenju pod teškim i napornim radom, koji je već progutao mnogo jadnih i nevoljnih ljudskih života, ali zato se u glavnom gradu Egipta diže ponosna građevina, orijaška sfiga, simbol bogatstva i tiranije, ali i – osmaljenosti faranove. To je riznica kralja Amenesa.

Ulicama glavnoga grada pronio se strašan glas, da su se kod gradnje riznice srušili neki zidovi i stupovi, te pod svojim razvalinama pokopali mnogo ljudi. Narod je obuzela strava i spopao golem bijes protiv tiranina, koji ne može da dočeka svršetak gradnje. Sam graditelj Sothis zamolio je kralja, neka se strpi, dok se gradnja, kako treba, ne dovrši – ali uzalud, jer što su bijedni ljudski životi prema neobuzdanoj samovolji krutog tiranina! Prijeteći i kuneći sakupila se velika gomila svijeta i nagranula prema kraljevskoj palači: "Faraone, Faraone, vrati nam naše muževe!" – viču ojađene žene, dižući u vis svoju djecu, bijednu siročad – ali utaman, jer su ih bez milosrđa razagnale dvorske straže.

Veliki svećenik, mudar i lukav i jači od samog faraona, povede na to kralja Amenesa do žrtvenika, da prinese žrtvu bogovima.

U isto vrijeme približavao se glavnom gradu Egipta etiopski kralj Samlak sa svojom kćerju Makedom i s velikom povorkom konjanika i robova, koji su nosili golemo blago za dar velikom egipatskom faraonu. Etiopska je povorka počivala na vrućem pijesku blizu grada. Robinje su se trudile, da što ljepše urese kraljevu Makedu, samo je mlada Grkinja Teonida sjedila tužna sa strane ne mareći za svoju egzotičnu okolinu. Za kaznu ju je kralj Samlak poslao s velikim vrčem na Nil po vodu. Došavši do Nila, prepala se Teonida, jer je odjednom iz vode izronio neki mladi Egipćanin. Bio je to Ramfis, sin graditelja Sothisa, koji je svom ocu na splavi vozio građu za gradnju riznice. Tek što su se ugledali, zavolješe se. Ramfis oslobodi Teonidu od surovog nadglednika robova, smočivši ga malo u Nilu, ali nije mogao dugo da ostane s djevojkom, nego se je u noći došuljao do etiopskog logora, te izbavio Teonidu, koja je bila za kaznu povezana uz neko drvo, i mjesto nje svezao nadglednika, a onda s djevojkom pobjegao.

Sutradan nastala je u etiopskom logoru velika zabuna, jer je nestalo Teonide. Kralj Samlak razaslao je svoje ljude na sve strane, da je traže, ali nitko je nije mogao da nađe, jer je ona međutim već bila u Ramfisovu domu, gdje ju je napokon i starac Lothis lijepo primio.

S velikim sjajem unišao je kralj Samlak u glavni grad Egipta i prostre pred kralja Amenesa obilje darova od zlata, srebra i slonove kosti, a onda mu je prikazao svoju kćer Makedu, za koju se je nadao, da će je faraon učiniti egipatskom kraljicom. Amenes i Makeda ostadoše sami i ona se je oko njega kao zmija previjala i okretala, ali on se je slabo na nju osvrtao, jer su

mu se oči pasle po neizmjernom blagu, što je pred njim ležalo. Ramfis i Teonida odšuljaše se za mrkle noći iz kuće preko gradskih vrtova sve do Nila, gdje su se sjeli na klupu i predali slatkom milovanju. Najednom skoči Teonida i pobježe za šalu od Ramfisa, a on za njom. Ona preskoči preko zida i stade trčati prema riznici. Ramfis je vikao za njom, da je pod smrtnom kaznom zabranjeno približiti se riznici, ali ona je to držala za šalu i trčala sve dalje, dok se nije odjednom razlegao glas roga.

I sam kralj, koji je upravo htio da utvrd isavez sa Etiopanima, trgao se je, kad je začuo rog, te pohitao, da čuje što se je zbililo. Ramfis i Teonida budu dovedeni pred nj. Mladić se trudi, da opravda i izbavi djevojku, ali kralj mu ne vjeruje i osudi oboje na smrt. Stražari odvuku Ramfisa od bijedne Teonide, a ona se baci kralju pred noge i stane ga moliti za život svoga dragoga. Faraon pogleda bolje Grkinju i zadivi se njene ljepote, promatrajući joj tamne oči i bujnu vranu kosu, koja se prosipala po divnim djevičanskim ramenima. Djevojka je očarala samotnog tiranina, ali uto uđe namjesnik Menon sa stražarima, da je odvede u tamnicu. Kralj ne može pred namjesnikom da pokaže svoju slabost i Teonida bude odvedena.

Čim sunce grane, ima Ramfis da bude smaknut.

Amnes neće da se vrati gostima nego ode u svoju sobu, razmišljajući neprestano o lijepoj Grkinji. Ne mogući nadvladati svoje osjećaje, pođe k njoj u tamnicu, pa joj veli, da je spreman pokloniti Ramfisu život, ali ona mu čita u očima, kakovu cijenu traži za to, pa ga s užasom odrinu od sebe. Sunce se rađa. Ramfisa izvedu iz zatvora i polože svezana na kamen, iznad njega visi drugi golem kamen, koji ima bit spušten, da ga smrvi. Teonida gleda iz svog zatvora taj strašni prizor i protrne sva od užasa, te poleti prema vratima i stane u njih udarati, spremna na svaku žrtvu. Pred vratima već čeka Menon i videći, da se je Grkinja smekšala, dade kroz prozor znak, da puste Ramfisa.

Ramfisu je oproštena smrtna kazna, ali mora da pođe u kamenolome i da tamo do smrti radi strašan i mučan rad.

Teonida dođe pred faraona, koji ne vjeruje pravo svojim očima. Ona stoji nemoćna pred njim, spremna da u svemu poslušna njegovu volju, ali djevojčina ljepota i njezina beskrajna ljubav prema mladiću, tako je slomila i skršila tvrdo srce osamljenog tiranina, te joj on tihim glasom prizna: "Ja te ljubim!"

Ali Teonidu ne može da gane ni sav sjaj ni sav divni nakit, kojim ju je Amenes obasuo. Ona misli samo na svog Ramfisa.

Kad dočuje, kakova je kazna stigla nesretnog mladića, pane u nesvijest, a kad se opet probudi, plane bijesnom mržnjom na tiranina. Uto uđe kralj Samlak i upozna svoju robinju, te je zahtijeva od faraona ito s pravom, jer mu je Amenes bio dao riječ, da će mu pomoći tražiti izgublenu robinju. Ali ljubav je Amenesa svega oslijepila i one ne će da preda Teonidu njenom bivšem gospodaru. Nakon žestokog sukoba ode etiopski kralj sav bijesan, izrekavši prije toga tešku prijetnju. Teonida je ganuta, te zahvaljuje kralju. Veliki svećenik opominje faraona, neka ne stavlja državu u opasnost robinji za volju. "Ne robinji nego kraljici!" – veli faraon. I tako je lijepa Grkinja, koju ne poznaje nitko osim graditelja Sothisa, a taj se je zatvorio među svoja četiri zida, tugujući za svojim sinom – postala kraljicom moćne egipatske države. Svojom je ljepotom i dobrotom osvojila sva srca. Ramfis je zdrav i snažan, te podnosi lako napore u kamenolomu i pomaže drugim nevoljnim kažnjenicima. Odjednom se kažnjenici pobune, svladaju svoje čuvare i pobjegnu, a s njima i Ramfis, te pođu prema glavnom gradu.

U isto je vrijeme stigao i glas o primicanju etiopske vojske. Amenes, koji hoće da preuzme zapovjedništvo nad svojim četama, odvuče Teonidu do žrtvenika i zahtijeva od nje, neka mu se zakone, da ne će nikad ljubiti drugog čovjeka, ako on u boju pogine. Teonida, koja osjeća tešku odgovornost, što je zbog nje planuo rat, spremna je već da položi zakletvu, ali uto stigne glas, da je Ramfis s kažnjenicima utekao iz kamenoloma. Kad to kraljica začuje, ne će da položi zakletvu.

Da bude do svog povratka siguran za Teonidu, zatvori je kralj s velikim obiljem hrane u svoju riznicu. U vrata riznice bude teškim kamenjem zazidana. Kralj hoće već da se stavi na čelo svojoj vojsci, ali se uto sjeti, da riznica ima tajni ulaz, za koji osim njega znade samo graditelj Sohtis. On dozove jednog starca preda se i oslijepi ga. Ramfis se vrati kući, kad čuje, kako mu je bijedni otac morao da izgubi oči zbog kraljeve žene, zakune se,

da će na toj ženi – neznajući, tko je ona, osvetiti očevu nesreću. Amenesa muči strašan ljubomor, skršeno mu je i tijelo i duša. Dani mu prolaze u tutanj, a noći su mu nemirne. U takvom duševnom stanju nije bio kadar da razvije nikakovu ratnu osnovu i njegova se vojska dosađuje u neradu i dokolici te je već sasvim otupljela. Razumljivo je, da takva vojska nije mogla odoljeti divljem i nasrtljivom neprijatelju. Amenesa je u posljednji čas upotrijebio svu svoju ličnu snagu i junaštvo, ali je bilo kasno, pa je napokon, posred gomile mrtvaca i njega na bojnim kolima zgodila dušmanska strijelica i – Amenesa je pao!

Salmak mu je oduzeo šljem i mač, a njegovo tijelo ostavio na mjestu, da bude hrana divljim zvijerima. Šljem i mač poslao je po glasniku u grad kao znak svoje pobjede i ujedno zahtijevao, da sama kraljica dobrovoljno izađe u njegov logor. Ali kraljica je bila zazidana u riznici i narod je pošao sa sjekirama i drugim oruđem, da probije ulaz i da izvede iz nje kraljicu. U to je Ramfis doznao za tajni ulaz u riznicu, pa je pošao da se osveti onoj, zbog koje je njegov otac morao da izgubi vid. U noći je unišao u riznicu i već je digao bodež, da ubije mrsku ženu, ali Teonida je digla koprenu i tek sada je Ramfis razabrao, što se dogodilo od njegove drage. Ramfis je držao, da ga je ona izneverila, ali kad je čuo, da je sve učinila, samo da njega izbavi i da je uvijek ostala samo njegova, proplakao je od uzbuđenja.

Međutim su već građani bili probili ulaz u riznicu i kraljica je doznala, kakov joj je teška dužnost namijenjena. Teonida je već spremna na tu novu žrtvu, ali uto skoči pred nju Ramfis, te vatrenim govorom raspali u narodu novu želju za bojem i za pobjedom i otkrije mu svoju ratnu osnovu. Samlakovi poslanici budu istjerani iz grada, a kad onda Samlak sa svojim vojnicima razvali gradska vrata, nađe pust i mrtav grad. Nigdje žive duše, jer su se žene, djeca i starci s kraljicom sklonili u riznicu. Etiopljani zapale grad na sve strane, a onda izvuku natrag sve vino, što su ga našli i stanu piti, dok nije sva njihova vojska bila pijana i omamljena. Na to dojuri Ramfis sa svojim ljudima sa brežuljka iza riznice, te natjera pijane Etiopljane u plamene gradske ulice, gdje su našli strašnu smrt.

Egipćani su pobijedili, ali grad je hrpa razvalina i veliki svećenik veli kraljici, da joj narod nikad ne će zaboraviti tu pobjedu.

Narod slavi Ramfisa kao pobjednika i zahtijeva, da kraljica sebi odabere novoga kralja. To nikako ne može da bude nitko drugi, nego Ramfis. Narod kliče novomu kralju i stane s velikim veseljem, u gozbi, svirci i plesu, slaviti taj svečani i radosni čas.

Ali uto se odjednom pojavi Amenesa, koji nije bio mrtav, nego samo ranjen. U otrcanim i poderanim haljinama uđe on u grad. Vjerni ga namjesnik Menon odvede u palaču i Amenesa zahtijeva svoje pravo: prijestol i ženu! Ali vojnici i narod pristaju uz Ramfisa, te s porugom istjeraju Amenesa iz palače. Slomljen i skršen potraži Amenesa pomoć u velikog svećenika, koji mrzi Ramfisa, jer osjeća, da će mu on ograničiti dosadašnju moć.

Veliki svećenik povede Amenesa natrag u palaču i tamo veli Ramfisu, da on doduše jest kralj, jer ga je narod izabrao, ali žena pripada Amenesu, dokle god on živi, jer tako hoće božji zakon. Te su riječi smutile vojnike, jer nitko ne će da radi protiv božjeg zakona. Vidjevši Ramfis, da je Teonida za nj izgubljena, zbacila s glave kraljevsku krunu i preda je Amenesu u zamjenu za ženu. Amenesa razmisli: Kad bude imao kraljevsku krunu, lako će mu biti za ženu. On preda Teonidu Ramfisu i njih dvoje izađu zagrljeni iz palače. Ali ta je Ramfisova izdaja raspalila vojskovođe, a onda i narod, koji je zgrnuo i stao strašno rogoboriti. "Zbog žene nas je izdao ... Ona je kriva pokolju naših muževa, ona je kriva, što nam grad leži u razvalinama! Kamenujte je, Kamenujte je!" – ori se sa svih strana. I Ramfis i Teonida padoše mrtvi pod kišom kamenja.

Amenes je čuo buku i pohitio, da spriječi nesreću, ali prekasno. "Zar nema nitko i za mene kamen?" – zajeca on. Ali nitko se ne osvrće na nj.

Kao sjena vrati se Amenesa u palaču, gdje čekaju svećenici, da ga okrunu. Ali kad mu veliki svećenik hoće da stavi krunu na glavu, pane Amenesa mrtav na tle. Svećenici se prepanu, samo na ustima velikog svećenika, titra cinični smiješak. Sad će on vladati, pa će se pobrinuti, da na egipatsko prijestolje dođe takav, koji će se pokoravati volji svećeničkoj.

-prikazano u Apolo kinu I dio 04.12.1922, II dio 10.12.1922.

-vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-24

Naslov:
Anđeo

Vrijeme nastanka:
1937-1937 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
U srijedu 2 ožujka i četvrtak 3 ožujka 1938. prikazuje premijeru velefilma

ANDJEO

Režija: Ernest Lubitsch
U glavnim ulogama: Marlena Dietrich, Herbert Marshall, Melvyn Douglas

Bračni život moderne žene prikazan iskreno i bez lažnog stida. Žena između muža kojeg voli i ljubavnika kojega ne voli. Žena iz aristokratskih krugova koja je tražila rasonodu u javnom salonu.

-vidi zbirka prospekti do 1945.
-Filmska enciklopedija – Angel, 1937. godina

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-31

Naslov:
Anna Boleyn

Vrijeme nastanka:
1920-1920 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
ANNA BOLEYN

Režija: Ernst Lubitsch

Glumci: Henni Porten, Jannings

Anna Boleyn došla je u pratnji mlade sestre Henrika VIII., Marije Tudor, koja bijaše udata za francuskog kralja Ljudevita XII., u Pariz. tu se ona odgajala u duhu vremena, dok je nije njen ujak pozvao natrag u Englesku. U Engleskoj na dvoru kraljice Katarine, imala je Anna Boleyn biti dvorskom gospodjom, jer tako je htio njen ujak.

Na kraljičin imendan, za koji kralj nije nimalo mario, ugleda on prigodom veselog lovačkog doručka prvi put predivnu Annu Boleyn. Kralj se smrtno zaljubi u neobičnu ljepoticu, koju po svome običaju i bez mnogo oklijevanja htjede učiniti svojom ljubovcom. Ali Anna Boleyn nije htjela o kralju ni čuti, dok joj nije ponudio ruku i krunu lord kardinal Wolsy, svemogući ministar, koji je vladao kraljem i čitavom Engleskom. Moćni kardinal se upočetku iz političkih razloga opirao rastavi Henrika sa Katarinom, ali konačno prepusti odluku papi.

Kad je papa Klemens VII. otezao, poslušao nestrpljivi kralj savjet opata Thome Branjera, engleskog reformiste, te sam sazove duhovni sud, koji je razriješio Henrikov brak sa Katarinom. Tim se Henrik odijelio od Rima i učinio glavom engleske crkve, a zatim se u sjaju i raskošju vjenčao u Westminsteru sa Annom Boleyn.

Anna se time odrekla svoje prve ljubavi spram viteza Henrika Navris i pružila ruku mnogo starijem kralju, da izvrši svoju misiju i pokloni Engleskoj prijestolonasljednika. Ali već nakon kratkog vremena ohladnila je Henrikova strast za predivnu Annu. Lakomisleni kralj posvećivao je sada veliku pažnju ljepušnoj i koketnoj Johanni Seymour. Prigodom prošetne svečanosti nije se Henrik mogao svladati te je naveliko ljubakao sa ljepušnom Johannom.

Kraljica podje da traži nenadano nestalog kralja i sretne Henrika Navrisa, koji joj naglo izljubi ruke i ode. Malo zatim namjeri se Anna na pjevača i muzičara Marxa Smetana, ljubimca Henrikovog, koji se pred njome baci na koljena i očituje joj ljubav. Duboko uzbudjena Anna ga odbije, našto joj on dobaci. Što je dobro za Henrika Navrisa, nebi škodilo ni jednom Marxu Smetanu.

Anne se najporaznije dojmi ta nečuvena drskost jednog Smetane, koji je ovisio o milosti njenog supruga. Anna padne u nesvijest, a time je i svečanosti kraj. Sad je nastala panika, jer svatko je mislio samo na zlo. Ali doskora zavlada silno veselje, jer se držalo da je kraljici zato pozlilo, što se nalazila u blagoslovljenom stanju.

No nitko se nije toliko radovao, kao sam kralj. On nije znao što bi od same radosti i veselja, jer napokon je Engleska imala dobiti svog prijestolonasljednika. Ali kad je Anna namjesto sina rodila djevojčicu, pretvori se kraljeva ljubav u groznu mržnju. On odsale nije htio više ni čuti za Annu, te je još jedino imao smila i posvećivao svoje slobodno vrijeme ljepušnoj Johanni Seymour.

Medjutim je vojvoda Norfolk savjetovao Anni, da ne prepusti svoje mjesto drugoj jer da će ju inače stići ista sudbina kao nesretnu Katarinu. Anna se u strahu da ne izgubi krunu, u toliko ponizi pred Johannom, da je pred njome klečeći molila za milost. Ponosni kralj je pukim slučajem bio svjedokom te scene, pa je zato Anu posve napustio.

Nu Anna je protiv kraljeve volje prisustvovala velikom viteškom turneru, gdje je bez daha slijedila krvavu borbu dviju vitezova. Kad je jedan od vitezova pao oboren teškim udarcem, prepozna Anna u njemu Henrika

Navrisa i krikne prestrašeno: Henrik.

Razjareni kralj ostavi smjesta turnir, dade uhapsiti kraljicu i baci je u Tower. Norfolk postavljen je vrhovnim sucem Anne, koja je osudjena na smrt. Još se nije ohladilo mrtvo tijelo smaknute Anne, i kralj Henrik je već stupio pred žrtvenik sa Johannom Seymour. Engleska je dobila opet novu kraljicu.

- Apollo kino, 04.04.1921., vidi zbirka Stakić

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-493

Naslov:
Jedan sat uz tebe

Vrijeme nastanka:
1932-1932 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
JEDAN SAT UZ TEBE

Glumci: Jeanette Mac Donald, Maurice Chevalier

-Europa Palace, maj 1932., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-733

Naslov:
Madame Dubarry

Vrijeme nastanka:
1919-1919 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
MADAME DUBARRY

Režija: Ernst Lubitsch
U glavnim ulogama: Pola Negri, Harry Liedtke

-Apollo kino, 18.03.1920., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-912

Naslov:
Ninočka

Vrijeme nastanka:
1939-1939 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
Metropol kino, Bjelovar. U subotu 21. rujna 1940.

NINOČKA

Režija: Ernest Lubitsch
Glumi: Greta Garbo

Ninočka je film pun tempa, sjaja i raskoši, odličnog i rijetko vidljivog sadržaja, vanredno dotjerane savremene radnje, koja nam prikazuje rusku emigraciju na putovanju u Paris i Carigrad, te neodoljivu Gretu Garbo kako se od srca smije i pjeva, pije šampanjac i pleše u otmjenim pariškim noćnim lokalima.

Sama radnja ovoga filma odigrava se u Moskvi, Parizu i Carigradu. Film koji će nadmašiti svačija očekivanja i zadovoljiti svačiji ukus.

-vidi zbirka prospekti do 1945.

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-971

Naslov:
Osma žena plavobradog

Vrijeme nastanka:
1938-1938 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
Corso kino, Bjelovar. U utorak 14. siječnja, srijedu 15. siječnja i četvrtak 16. siječnja 1941.

OSMA ŽENA PLAVOBRADOG

Režija: E. Lubitsc, 1938.
U glavnoj ulozi: Claudette Colbert, Gary Cooper

Film o muškarcu, koji mijenja žene kao košulje i o djevojci koja će ga iz romantike, pustolovina i neozbiljnosti dovesti do spoznaje prave sreće i zadovoljstva. Garry Cooper i Claudette Colbert idealni ljubavni par – u braku koji nije posve idealan. Ekscentrični bogataš, koji je promijenio sedam žena, a osmu oženio i po drugi put.

-vidi pod Cafe metropole, zbirka prospekti do 1945. i pod Pustolovka

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1053

Naslov:
Plamen

Vrijeme nastanka:
1923-1923 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
PLAMEN

Režija: Ernst Lubitsch

Osobe: Yvette – Pola Negri; Louise – Hilda Werner; Mme Vasayl – Frieda Richard; Adolphe Leduc – Hermann Thimig; Majka – Genny Marba; Gatón – Alfred Abel; debeli gospodin – Jacob Tiedtke; Elegantni gospodin – Ferdinand v. Alten; žurnalist – Max Adalbert

U Parizu, godine 1860. Grizeta Yvette stanuje sa svojom prijateljicom Lujzom kod neke stare sebične žene, koja ih tjera, da štoviše zarade. Yvette se u nekom cafe chantanu sreća s mladim kavalirom Gatonom i obećala mu sastanak, ali upravo kad je polazila k njemu, upoznala se pukim slučajem s mladim, bezazlenim i idelanim kompozitorom Adolfom Leducom te ga ubrzo zavoljela iskrenom i nesebičnom ljubavi a i on je za nju plamtio svim srcem i dušom.

Yvette je isprva tajila Adolfu svoju prošlost, ali se nađoše drugi dobri ljudi, koji su mu je naskoro otkrili. Adolf je bio sav očajan, ali ljubav prema Yvetti bila je tako duboko usađena u njegovom srcu, da je se više nije mogao odreći, premda ga jemnogo od nje odvrćao Gaston, koji je bio Adolfov prijatelj, i premda je bila teško ožalošćena dobra Adolfova majčica, kojoj je on bio jedina sreća na svijetu.

Yvette se napokon morala preseliti k Adolfu i tamo živjeti kao u nekom samostanu. Nikud nije smjela izlaziti i ni s kim govoriti, ali ona je to svoje sužanjstvo rado podnosila, jer je silno ljubila Adolfa.

Adolf je komponovao simfoniju, koja se imala javno izvoditi. Yvette je živo željela, da i ona pođe na koncert, ali Adolf joj nije dao, jer se nije htio s njom javno pokazivati. Sad je Yvette s teškim bolom u srcu razabrala, da je se Adolf pred svijetom stidi, no kad je Adolf s Gastonom i s majkom otišao na koncert, pohitla je i ona tamo, ali nije našalost moga do dobije ulaznice.

U taj je čas osjetila u sebi strašno poniženje i svu ju je obuzeo tolik osjećaj tuge i ogorčenja, da se iznenada – ne znajući ni sama kako – našla u istom onom cafe chantanu, gdje su je prije toliko voljeli i slavili, te tamo opet plesala i zabavljala se kao nekada. No zamalo se opet osvijestila i poletjela kući, ali Adolf se već bio vratio sa svog koncerta, na kojem je postigao velik uspjeh. Razabravši, što je Yvette uradila, bio je ogorčen do dna duše.

Yvette se potpuno uvjerila, da se nikad više ne može pridići i da joj u toj kući nema mjesta, te je sa sve njem najpotrebnijih stvari htjela da ode. No uto opazi Adolfova mati, da je Yvette u svežanj stavila i košuljice za malo dijete, što je njeno materinsko srce tako ganulo, te je stala svom silom nagovarati Yvette, da ostane. Yvette je popustila, no kad je mati pohitala u Adolfovu sobu, da mu javi radosnu vijest, pogledala je Yvette sa balkona na ulicu, i osjetila, da je njoj prije mjesto u bučnoj uličnoj vrevi nego u tihom domu mirnih i čestitih građanskih ljudi, pa se nadvila nad ogradu balkona i – strmoglavila se u dubinu.

-Olimp pkino, 15.11.1923., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1167

Naslov:
Princesa oštriga

Vrijeme nastanka:
1919-1919 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
PRINCESA OŠTRIGA

Glumci: Ossi Oswald, Harri Liedtke

Vanredno dražesna Ossi, jedinica kćerka amričkog kralja oštriga mistera Quakera, produkt je najmodernije izobrazbe i odgoja. Ona je kolosalno razmažena i ako joj njen otac ne bi ispunio koju njenu želju, letjele bi skupocjene vaze i bokali po sobi.

No jedna mlada djevojka može sve oprostiti, samo to ne, da bi se koja njena dobra prijateljica udala za kojeg zgodnog kavalira. Tako je bilo i sa Ossi. Njena prijateljica Daisy, jedinica kćerka mistera Blakpotta, kralja masti za cipele, zaručila se sa jednim grofom. Kad je za to doznala Osi, silno se razljutila. Ona je razbijala vaze kao nikada prije, te bi se dapače oborila na svog vlastitog oca, da nije u prvi čas odmaglio. On je znao što mu je činiti, te je odlučio da nađe za svoju obožavanu Ossi supruga, pa stajalo ga to što mu drago.

Kralj oštriga smjesta se dao odvesti do ženidbenog zavoda Seligson, jer ovaj puta imao je doći na red sam princ. A znate li, tko je to imao biti? Nitko drugi nego Nucki, koji je doduše bio pravi pravcati princ. Ali su mu džepovi zjevali od praznine. K njemu se Seligson potrudio, u 50. ili 60. sprat jedne grdosije od kuće, da mu predloži svoj ženidbeni projekat. No Nuckiu nije bilo ni na kraju pameti da se ženi, jer još uvijek je imao nešto novaca. Ali zato je njegov Peppek razgarao od želje, da si nađe zgodnu drugaricu, jer on nije volio biti sam.

Nezna se, dali je to htio puki slučaj ili sudbina, ali činjenica jest, da se namjesto princa Nuckia našao u raskošnim odajama monumentalne palače kralja oštriga naš Peppek i poveo pred žrtvenik milijardericu Ossi. No ona poslije vjenčanja nije htjela ni da čuje o njemu, te se na golemo začuđenje njenog oca zatvorila sa Herzbinckelomm Teddyem u svoju spavaću sobu. Prije toga mnogo se plesao znameniti Foc-trott, mladoženja se častio kao kakovi kralj sviju gastronomu. Ali jedino Ossi je ostala hladna.

Međutim je princ Nucki u krugu svojih veselih prijatelja sproveo burnu noć. On se odjednom našao u krugu milijunašica i ujedno gorljivih neprijateljica kletog alkohola, a malo zatim nakon očajne borbe, sa Osi u njenoj spavaćoj sobi.

Konačno je razotkrito velo sa čudne tajne, ili bolje rekući, izbilo je na javu, tko je zapravo Peppek, a tko je onaj pravi princ Nucki. Poslije tog famoznog otkrića nastupio je Nucki svoja prava i sad se Ossi više nije nećkala da pleše znameniti Foc-trott.

Papa Quaker je ponovno zavirio kroz klučanicu i kad se uvjerio, da mu je slatka Ossi sretna, nasmiješi se značajno i jedva čujno izlance: To mi imponira.

-Apollo kino, 12.01.1920., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1233

Naslov:
Romeo i Julija u snijegu

Vrijeme nastanka:
1920-1920 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
ROMEO I JULIJA U SNIJEGU

Režija: Ernst Lubitsch
Glumci: Lota Neumann

Između susjednih porodica Kapuletovih Montekugerlovih nastaje uvijek kavga, tako da je konačno čitava stvar došla pred samoga suca. Ali kako da bude taj pravedan, kad je na dan rasprave od obih stranaka dobio kao mito masne kobasice, od kojih ne bi ni sami anđeli zazirali.

Međutim evo ti pred sucem Montekugerlovih i Kapuletovih. Sudac se doskora uvjeri da su obje kobasice jednako dobre na temelju toga izreče osudu: obje stranke su krive i zato moraju nositi parbene troškove. Odsele živjeli su Montekugerlovi i Kapuletovi u još većem neprijateljstvu, koje nije moguće opisati.

Kapuletovi imaju divnu kćerku Juliju, koja se jednog dana sretne sa lijepim Julijem, sinom Montekugerlovih. Obojica se zaljube smrtno. No kad roditelji doznaše za tu veliku ljubav, zabrane im, da se sastaju. Kapuletovi imaju već za svoju Juliju vjerenika: Glupog Parisa, o kome ona naravno ne će ni čuti.

Na dojučem krakuljnom plesu uspije Romeu da je pod krinkom Parisa mogao plesati sa obožavanom Julijom. No njihova radost i veselje ne potraje dugo. Pravom glupom Parisu uspjelo je pobjeći iz zatvora, kamo ga je strpao Romeo i sad je Julija imala da snaša prikore svojih roditelja. Tako je u početku krasna večer zlo svršila po mladi ljubavni par.

No još iste noći posluži se Romeo ljestvom, te se popne do svoje Julije. Ljubavnici se tom prilikom zavjeriše, da će si ostati vjerni do groba, pa dogodilo se što mu drago. Međutim se Romeo kod silaženja namjeri na orijaškog psa, tako da mu nije preostalo drugo, nego da se ponovno popne na ljestvu. On uđe u sobu obožavane Julije, gdje ga ona sakrije pod svoj krevet. Malo zatim zaključiše ljubavnici, da će umrijeti, jer da je to jedini izlaz u njihovoj neseći.

Slijedećeg jutra zahtjevahu oni od ljekarnika otrov za dvije osobe. Ljekarnik im dade otrova, koji se sastajao od obične vode i malo šećera. Romeo i Julija odoše do jedne male kolibice gdje, još jednom izmjene vruće poljupce. Na to spije Julija otrov, a za njome Romeo.

No smrt nikako nije htjela da dođe. Makar je ljubavni par dosta dugo na nju čekao. Romeo se konačno ustane, te zapita Juliju: Zar si ti već mrtva? No uto evo ti Kapuletovih Montekugerlovih, koji su tražili svoju djecu, jer danas se imala Julija zaručiti sa glupim Parisom.

Kad roditelji vidješe svoju djecu mrtve, utoliko im se sažale, da si nad njihovim mrtvim tijelima pružiše ruke i izmiriše za sva vremena. No u taj zgodni trenutak dignu se Romeo i Julija, te sve ispričahu svojim roditeljima. No to njih nije smetalo, da dadu svoju privolu i blagoslov, samo da su im draga dječica ostala na životu. Glupi Paris nije žalio za izgubljenom Julijom jer njemu je dostojala "dobra papica" od proslave zaruka mladog ljubavnog para.

-Apollo kino, 28.06.1920., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1356

Naslov:
Sumurum

Vrijeme nastanka:
1920-1920 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
SUMURUM
(LJUBAVNI ROMAN ORIENTALSKE PLESAČICE)

Obradili: Ernst Lubitsc, Hans Kraly.
Režija: Ernst Lubitsch. Dekoracije i oprema: Kurt Richter. Fotografija:
Teodor Sparkuhl pl. Kostimi: Ali Hubert
Glumci: Pola Negri, Harri Liedtke, Ernst Lubitsch, Paul Wegener, Karl Clev-
ing, A. E. Nissen, Margareta Kupfer, Paul Gratz

Veličanstvena ljubavna drama sa orienta po pantomimi Freksa.

-Apollo kino, 04.10.1920., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti